Čímž chci říct... (La valse des lilas) - Hana Hegerová

Sám ses rozhodl žít jen jednou vzpomínkou
máš tolik rád tu slepou lítost svou
Přátel se vzdáváš dřív než dorostou
v ten strom jenž chrání

Dům kde vzdal jsi lásku léta tápe tmou
jim prázdno prázdné ruce obejmou
Takhle žít tak vstyď se před sebou

Právě, právě dnes se šeřík chystá kvést
Je zase máj a každý zná tu lest
kdy vůně srdce oslepí
a svádí k lásce, k lásce, k lásce

Víš jak ztrácíš čas když bláhově si lžeš
Proč vrásky mnou když mládnout dokážeš
I nebe má snad osmnáct, ne víc
Proč nemít právě tolik, čímž chci říct...

Právě, právě dnes se šeřík chystá kvést
Je zase máj a každý zná tu lest
I nebe má snad osmnáct, ne víc
Proč nemít právě tolik, čímž chci říct...